

Kapitola 7

To byl tedy dramatický twist. Lamy zjistily, že se něco stalo na blízké louce. „*A teď tlamu na zámek!*“ varovala všechny kolegyně zelená lama, v obavě, aby nenarazily zase na někoho nebezpečného. Bylo to ale zbytečné, všichni byli zase jednou pryč. „*Ti mimozemšťani jsou ale zbabělci, pořád utíkají!*“ vyhrkla oranžová lama.

Talíř, který zde před chvílí stál, byl asi mnohem větší, než jak na obloze působil. Na louce byl pěkně otisknutý, měřil dobrých 15 metrů v průměru.

Lamí obavy, že na místě najdou nehybná těla posetá kulkami, byly liché. Žádná mrtvola tady nebyla. Ale nějaký souboj se tady určitě udál, lamy našly několik vystřílených nábojů.

Fialová lama opět prokázala, že má nejlepší oči. Nejzajímavější objev opět učinila ona. Byla to pohozená kniha. Otevřela ji dokořán.

Oranžová lama se k ní připojila a začala číst nahlas. „*Na podzim se pár nejstatečnějších odvažuje v lesích trhat jablka. Vždycky se ale drží v dohledu Louky, aby mohli v případě potíží utéct do bezpečí Dvanáctého kraje.*“ pronesla. „*Myslíte si, že něco takového čtou lidé, aby zahnali chvíli nudy, když pořádají honbu na mimozemšťany?*“

„*Já vím, komu ta kniha patří!*“, vykřikla modrá lama. A za chvíli to došlo i ostatním lamám, když fialová otevřela předsádku knihy. Bylo tady tužkou roztřeseným písmem napsáno:

„*Ahoj holky. Tady červená lama. Jsem v pořádku. Viděla jsem vás oknem z talíře. Díky, že jdete za mnou. Ale vraťte se zpátky. Nehleďte mě. Nemůžu říct víc, málo času.*“

Kapitola 9

Lamy nehodlaly polevit v pátrání po červené lamě, přestože si to sama červená nepřála. Šly proto dále, i když nevěděly přesně kam. Za chvíli dostaly žízeň.

Najít nějaký pramen, z něž by se dalo napít, byla fuška. Zdá se, že v okolí většina pramenů vyschla. Nakonec ale přece jeden našly.

„*Mnoho čerstvých lidských stop,*“ konstatovala zelená lama. „*Jestli tady nebyli naši přátelé v boji proti mimozemským únosům?*“

Náhle modrá lama vykřikla. Ukazovala na jasně oranžovou helmu.

„*To znám,*“ řekla fialová lama. „*Někteří blázni, co chodí do And, to mají na hlavě. Je to ochrana, aby se na hlavě neudělalo bebí, když spadne šutr.*“

„*Myslím, že mi začíná svítat, co to je za lidi,*“ vyhrkla modrá lama. „*Ta helma má stejnou barvu a stejný obrázek, jako byl na těch těžebních strojích. Tohle jsou ti stejní lidé, co pokáceli kus lesa!*“

„*A teď pronásledují mimozemšťany. Nám jsou ale na obtíž, vždyť pořád ty kluky jedny ušatý ufonský vyhánějí z místa na místo. Jenom kvůli nim jsme mimozemšťany nechytily. To by v tom byl čert, abychom se s nimi nedomluvili, aby nám vrátili červenou lamu.*“